

paragnost
Jan Kleyn

Omgaan met gidsen

*Jouw Gids is iemand met wie je lief en leed kunt delen,
die je neemt zoals je bent en een totale liefde voor je koestert*

Boekbeschrijving

Velen binnen het spiritisme en vele paragnosten gaan uit van een onstoffelijke wereld, hoger dan deze materiële wereld, waarin geesten, hogere wezens, engelen, etc. wonen. Sommige geesten kunnen optreden als gids voor mensen op aarde. Ieder mens zou in feite één of meer gidsen hebben. De auteur schrijft over contacten met dergelijke gidsen, wat ze doen (en wat ze niet doen), hoe ze behulpzaam zijn, etc. Hij waarschuwt ook tegen verkeerd gebruik en verkeerde krachten (zoals 'zwarte gidsen', 'channeling', experimenten met bijv. glaasje draaien of ou-jabord, stemmen in je hoofd die opdrachten geven).

Van dezelfde auteur verschenen eveneens bij
Strengholt United Media:

Jouw persoonlijke Gids
Geesten, Gidsen en Engelen
Je Gids naar een vorig leven

Jan A. Kleyn

Omgaan met
Gidsen

STRENGTHOLT
UNITED MEDIA

Inhoud

Woord vooraf

Inleiding

1. Een spontane Gidsontmoeting
2. Mijn Gidsen en hun aard
3. Over zwarte Gidsen en hoe je die krijgt
4. de methode Netherton bij regressies
5. Persoonlijke ervaringen
6. Ervaringen van anderen en hun Gidsdialogen
7. Hoe kun je met je Gids communiceren?
8. Vragen over Gidsen

Slotwoord

Woord vooraf

Jan Kleyn is een man die een diepe indruk op mij heeft gemaakt. Hij gaf een wending aan mijn leven waar ik altijd nog stil van word en die mij verwondert. Ik kampte al enige jaren met een soort energiegebrek waar eigenlijk niemand, ikzélf inclusief, raad mee wist. Naarmate mijn levensenergie verminderde, kon ik ook steeds minder deelnemen aan al datgene wat een mens het leven geeft: vrouw, kinderen, vrienden, werk en plannen maken. Ik voelde mij ‘emotioneel versleten’ en begon te vrezen dat, als dit zo door zou gaan, ik ten slotte het lieve leven zélf prijs moest gaan geven.

Zó belandde ik op de bank bij regressietherapeut en paragnost Jan Kleyn. Wat er vervolgens in die éne regressie gebeurde, is nauwelijks onder woorden te brengen. Ik ontmoette een betrokken, wijs en liefdevol mens die mij, samen met zijn Gids Leila, binnenleidde in een ‘onstoffelijke’ wereld. Hierin mocht ik onder anderen mijn Hoofdgids Emea treffen, kreeg ik een kijkje in vorige levens en werden levensvragen beantwoord. Daarbij werd mij te verstaan gegeven dat ik in de toekomst, nét als Jan Kleyn, óók uit die ‘onstoffelijke’ wereld zou mogen putten om, onder leiding van mijn Gids Emea, mensen te helpen.

Sindsdien heb ik mijn levensenergie herkregen, kan ik weer deelnemen aan het leven, kortom: lééf ik weer. Jan werd mijn

mentor en begeleidde mij op zijn eigen liefdevolle, nuchtere en humorvolle wijze in het opbouwen van een goed contact met mijn Gids Emea zodat wij een soort team konden vormen. Jan maakte mij vertrouwd met ‘zijn’ wijze van werken en hielp mij mijn aanvankelijke schroom voor het onbekende te overwinnen en ‘onbevangen’ de ‘onstoffelijke’ wereld te betreden.

Inmiddels doen mijn Gidsen Emea en Jarich en ik (als doorgeefluikje) ons werk: wij helpen mensen. In dit werk blijkt dat bijna iedereen, in meerdere of mindere mate, over vermogens beschikt iets van deze ‘onstoffelijke’ wereld te ervaren. De ‘stoffelijke’ en ‘onstoffelijke’ wereld liggen eigenlijk veel dicht bij elkaar dan wij meestal denken.

In dit boek laat Jan Kleyn ons kennismaken met die ‘onstoffelijke’ wereld. Een wereld waar ruimte is voor gevoel, intuïtie, de ziel, verbeelding, schoonheid, inspiratie, betrokkenheid, mededogen en zachtmoedigheid, vriendschap en onzelfzuchtigheid.

Een wereld van onbegrensde mogelijkheden om met ‘gedachten’ te scheppen, bij te dragen, te vertroosten en te helen. Een wereld die ‘bol’ staat van liefde en geestelijk leven, doordat ‘materie’ (het stoffelijke) er nauwelijks een rol van belang speelt.

Ik hoop van harte dat Jan Kleyn deze ‘onstoffelijke’ wereld net zo dicht bij u zal brengen als hij dat bij mij heeft gedaan. En dat u mét mij zult ervaren dat de scheiding tussen de ‘stoffelijke’ en ‘onstoffelijke’ werelden onnatuurlijk is. De ene hoort bij de ander; zonder elkaar zijn ze incompleet.

Ik ben ervan overtuigd geraakt dat de ‘onstoffelijke’ wereld veel van de ‘disharmonie’ in onze overgematerialiseerde wereld – maar óók de disharmonie in onszélf – kan wegnemen, kan harmoniseren.

De 'onstoffelijke' wereld heeft ons veel te bieden. Dáárom wordt het de hoogste tijd dat onze 'stoffelijke', materiële wereld de 'onstoffelijke wereld' gaat erkennen; wij hebben elkaar meer dan ooit nodig.

Hans Otjes

Inleiding

Na mijn eerste boek over Gidsen – *Jouw Persoonlijke Gids* – bleek al snel dat veel mensen erg geïnteresseerd zijn in alles wat met hun Gids te maken heeft. In *Omgaan met Gidsen* ga ik dan ook dieper in op het verschijnsel Gids, dat redelijk complex is. Ik bespreek daarom niet alleen mijn eigen ervaringen met Gidsen, maar ook die van anderen.

Er wordt vaak gesuggereerd dat Gidsen engelen zijn, zoals we ze kennen vanuit de joods-christelijke cultuur. De meeste boeken over engelen verhalen over mysterieuze, engelachtige wezens die wonderbaarlijke reddingen verrichten. Veel van deze verhalen suggereren dat het om engelen gaat met een duidelijk christelijke achtergrond. Dat is natuurlijk allemaal prachtig, maar in wezen geeft dat een oneerlijk gevoel. Want waarom wordt Pietje de Vries wel gered en Karelkje Willems, die er net zo beroerd aan toe is, niet? Ja, ik weet het... het heeft alles met karma te maken. Maar de nabestaanden weten daar meestal weinig tot niets vanaf.

Op de vraag of Gidsen alleen maar reddende engelen zijn, zeg ik uit eigen ervaring: ‘Soms wel, maar het is eerder een zeldzaamheid dan regel. Gidsen zijn lang niet altijd voorbestemd om “wonderreddingen” te verrichten.’ Vaak wordt er geïnformeerd wat zo’n Gids dan voor hen kan betekenen. Ik antwoord dan meestal met een aantal wedervragen: ‘Wat houdt een hele goede relatie voor jou in? Iemand met wie je lief en leed kunt delen, die

jou neemt zoals je bent en een totale liefde voor je koestert? Wat doet het jou als diegene geen kritiek op je heeft, omdat hij weet dat jij je aardse lessen nu eenmaal moet leren?’

Wie eenmaal echt een band met zijn Gids opbouwt, ervaart een liefde die met geen aardse ervaring te vergelijken is. Die vorm van liefde, en nog veel meer, ervaar je via jouw eigen Gids: een rijpe en vaak oeroude ziel die voor jou gekozen heeft.

Omdat ik vanuit een christelijke traditie leef, heb ik een redelijke kennis van het Nieuwe Testament. Als je de prachtige tekst van de apostel Paulus over de liefde leest (in 1 Corinthiërs 13), word je gewoon even stil:

‘Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal.

‘Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets.

‘Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.

‘De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

‘De liefde vergaat nimmermeer; maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben; tongen, zij zullen verstommen; kennis, zij zal afgedaan hebben.

‘Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren. Doch, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben.

‘Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden,

heb ik afgelegd wat kinderlijk was. Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht.

‘Nu ben ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.

‘Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.’

De beroemde psycholoog Erich Fromm heeft eens een prachtig boek geschreven, *Liefhebben, een kunst, een kunde*, dat je beslist eens moet lezen. Liefde uiten is een ambacht, je kunt het leren. En jouw Gids heeft dat ambacht verhoogd tot een kunst. In Ludwig van Beethovens beroemde Negende Symfonie *Alle Menschen werden Brüder* kun je die hemelse liefde zelfs horen.

In de loop der jaren heb ik al duizenden mensen met hun Hoofdgids in contact gebracht. Ik heb hier nooit negatieve reacties op gekregen – integendeel.

Om misverstanden weg te nemen en je te laten weten waarvoor Gidsen er zijn, heb ik dit boek geschreven. Mijn Gids Leila heeft mij altijd al aangespoord te schrijven. ‘Het wordt een succes, Jan,’ zei ze. Zo ontstond mijn eerste boek: *Jouw Persoonlijke Gids*.

Ik kwam bij uitgeverij Strengtholt terecht en begon daarnaast wat redactionele werkzaamheden voor het maandblad *ParaVisie* uit te voeren. En ja hoor, Leila bleek gelijk te hebben: er bleek een enorme interesse voor Gidsen te bestaan.

Het stemt mij gelukkig dat ik deze prachtige ‘Gidsenwereld’ met je kan delen en ik zal dan ook proberen je er zo dicht mogelijk mee in contact te brengen.

Ik hou van eenvoudig taalgebruik dat door iedereen gevolgd kan worden. Deze eenvoud komt van de Gidsen waarmee ik dagelijks in contact sta. Hopelijk draagt dit boek ertoe bij dat je nog beter met jezelf en je aardse relaties om kunt gaan.

Jan Kleyn

Een spontane Gidsontmoeting

Een student van ongeveer zevenentwintig jaar die geïnteresseerd is in paranormale zaken, ligt in zijn bed. De jongen heeft net een poosje aan een tentamen gewerkt dat hij binnenkort heeft. Hij draait het licht uit en sluit zijn ogen. Langzaam verdwijnen de gedachten aan het tentamen uit zijn hoofd. De slaap komt dichterbij.

Dan gebeurt er iets vreemds, ineens is er een licht in de kamer. De lichtstralen zijn meer voelbaar dan zichtbaar. De jongen opent de ogen, maar het licht blijft aanwezig; het lijkt zelfs een vorm aan te nemen. Even is hij bang, maar dan is het alsof ergens een stem klinkt die zegt: 'Niet bang zijn, ik ben je helpster.'

Of hij die woorden letterlijk verneemt, weet hij niet eens, maar de betekenis blijft gelijk. Hij weet ook niet of de stem in zijn hoofd klinkt of in de kamer. Het stemgeluid is lieflijk, warm en geruststellend.

Zijn angst zakt. De vorm van het licht verandert langzaam in een vrouwelijke gestalte. De jongeman ziet als eerste de grote opvallende ogen. Het gelaat neemt een ovale vorm aan waarin een brede mond zichtbaar wordt. Lang donker haar omlijst het gezicht van de vrouwelijke verschijning. Het lichaam is vaag, mistig, maar stralend wit.

De jongen kan zijn ogen nauwelijks geloven. Er komt een allesoverheersend gevoel van warmte over hem. Hij wil wat zeggen, iets als: 'Wie ben je?' Het is alsof de gestalte zijn vraag al begrijpt voor hij die heeft geformuleerd. De mond lacht en zegt: 'Ik ben jouw Gids.'

Het moment dat de vraag 'Hoe heet je?' in hem opkomt, hoort hij glashelder een naam: Helena. Dan volgen haar woorden 'Ik ben er altijd en ik hou van je.'

De gestalte vervaagt langzaam weer, maar het warme gevoel blijft. De jongeman is nu klaarwakker, hij begrijpt er nog niet veel van. Of hij de woorden letterlijk heeft vernomen, weet hij niet, maar de boodschap blijft gelijk. De vrouwelijke gestalte lijkt in niets op iemand die hij ooit heeft ontmoet. Toch heeft hij het gevoel dat hij haar al lang kent.

Zijn ervaring van die bewuste nacht laat hem ook de dagen erop niet los.

Op een avond als de jongen in bed ligt, probeert hij tegen Helena te praten, maar er komt geen antwoord in hem op. In de periode die volgt, merkt de jongen dat als hij ergens mee zit, hij telkens 'uit het niets' antwoorden krijgt. Dit gebeurt alleen als hij een serieus probleem heeft.

Erover praten durft hij nauwelijks. Hij is streng christelijk opgevoed en het paranormale wordt in zijn kringen als duivels gezien. Zou dit nu echt duivels zijn? vraagt hij zich af. Zo voelt het helemaal niet, integendeel. Maar ja, de satan kan vele vormen aannemen, zegt de dominee altijd.

Toch kan hij zijn ervaring niet loslaten en elke avond praat hij zachtjes tegen Helena. Haar aanwezigheid is voelbaar en de jongen weet zeker dat zijn woorden duidelijk worden verstaan.

Kort hierna gaf ik een lezing voor studenten over Geleidegeesten of Gidsen, waarbij ik de jongeman voor het eerst ontmoette. Tijdens deze voordracht vertelde ik eveneens over mijn persoonlijke Gids Leila. De jongen heeft, zoals hij mij later vertelde, ge-

boeid geluisterd. Er viel een enorme last van hem af en hij voelde zich opgelucht. Vanaf dat moment wist hij dat hij helemaal niet gek was geworden en dat het niet van de duivel is wat hij meemaakt. Hij ontdekte bovendien dat zijn ervaringen minder zeldzaam waren dan hij dacht!

Tijdens een zaalproef, waarbij mensen indrukken van hun eigen Gidsen kunnen krijgen, had de jongen gemerkt dat dit experiment direct succes bij hem boekte: ineens was Helena er weer! Nog diep onder de indruk vertelde de jongeman mij achteraf hoe mooi het was om haar donkere ogen en het prachtige lange haar, dat in golven om haar hoofd hangt, opnieuw gade te slaan. Deze aanblik bezorgde hem een brok in zijn keel. Nadat Helena geruststellend naar hem had gelachen en de student de woorden 'Ik ben er heus en ik hou van je', hoorde, kwamen zijn tranen als vanzelf. Heel even had hij zich gegeneerd, totdat zijn blik viel op het meisje naast hem; ook zij huilde.

Na de zaalproef vroeg ik aan de aanwezigen wie van hen indrukken had gekregen. Er gingen zo'n twintig handen omhoog. Zoals gewoonlijk sprak ik vrij open over deze ervaringen, waardoor de student zich steeds prettiger ging voelen. Hij wist nu immers dat er veel meer mensen, net als hij, indrukken van een leven met hun Gids kregen. En gek genoeg begreep hij nu waarom Helena zo vertrouwd voelde; zij was een paar honderd jaar geleden zijn vrouw geweest.

Toen de jongeman mij in de pauze van de lezing bovenstaand verhaal vertelde, heb ik geduldig geluisterd en met hem gesproken. En ja hoor, ik begreep hem maar al te goed. De opluchting op zijn gezicht nam zichtbaar toe, vooral toen ik vertelde dat ook ik gelovig ben, opgegroeid in een doopsgezinde familie.

Na verloop van tijd kreeg ik weer contact met de jonge student. Hij vertelde enthousiast hoe hij na de lezing en ons gesprek met een gelukkig gevoel naar huis was gegaan. Hij dacht alleen nog maar: Helena is echt en laat de rest maar een punthoofd krijgen! Dat geluksgevoel bleef bij hem, ook toen hij in bed lag.

Automatisch begon hij te praten en weer verscheen Helena voor zijn ogen. Het was net alsof hij haar met innerlijke ogen zag! Weer kwamen de tranen en hij had gestameld: 'Ik ben zo verdraaid gek op jou.' Helena's gelaat straalde vol liefde toen ze zei 'Wat denk je dat ik voor jou voel? Ik ken je al zo lang, al vele levens sinds toen.' De dagen daarna liep de jongen met vlinders in zijn buik rond, het leek wel alsof hij verliefd was! Dit viel niet alleen hem, maar ook zijn medestudenten op.

In de mensa trof de student weer het meisje aan dat tijdens de zaalproef, net als hij, tranen in haar ogen gekregen had. Opvallend was dat zij net zulk mooi donker haar had als Helena, al was ze geen Helena. Als vanzelf benaderde hij het meisje, waarna ze samen over Gidsen spraken. Tijdens het gesprek voelde hij hoe soepel en natuurlijk het gesprek verliep. Nee, er lagen geen hindernissen tussen hen, het was net alsof zij samen een groot geheim koesterden. Dit speciale gevoel gaf een wonderlijke en hechte band tussen hen.

Na verloop van tijd ben ik deze student uit het oog verloren.

Na mijn boek *Jouw Persoonlijke Gids* bleek uit de reacties die ik hierop ontving dat duizenden landgenoten contact met hun Gids hebben. Bij sommigen ontstond dit via mijn activiteiten, bij anderen spontaan of tijdens bloemenseances. Een echte Gids-ontmoeting is in veel gevallen emotioneel, al reageert de ene persoon hier anders op dan de andere. Hoe sterk deze emoties gevoeld worden, is afhankelijk van de kracht waarmee een mens op iets reageert.

Wat zijn Gidsen?

Gidsen zijn geen klapwiekende en blondgelokte figuren, maar springlevende en bevriende entiteiten, die de strijd om het bestaan gedurende vele levens hebben ervaren.